

A Krajský súd v Prešove (Szlovákia) által 2013. január 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Monika Kušionová kontra SMART Capital, a.s.

(C-34/13. sz. ügy)

(2013/C 141/14)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský súd v Prešove

Az alapeljárás felei

Felperes: Monika Kušionová

Alperes: SMART Capital, a.s.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. cikke fényében úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”)⁽²⁾, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amilyen a polgári törvénykönyvnek az alapeljárásban szóban forgó szabályozás egyéb rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett 151j. cikkének (1) bekezdése, amely a hitelező számára oly módon teszi lehetővé a tisztességtelen szerződési feltételekből eredő kötelezettség teljesítésének a követelését, hogy a hitelező a szerződési feltételek valamely bíróság által történő vizsgálata nélkül a fogyasztó tulajdonában lévő, biztosítékkal szolgáló ingatlanra vonatkozóan végrehajtást kezdeményezhet annak ellenére, hogy a felek között vita áll fenn azon kérdés tekintetében, hogy tisztességtelen szerződési feltételekről van-e szó?
2. Ellentétes-e az Európai Uniónak az első kérdésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseivel az olyan nemzeti szabály, mint amilyen a polgári törvénykönyvnek az alapeljárásban szóban forgó szabályozás egyéb rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett 151j. cikkének (1) bekezdése, amely a hitelező számára oly módon teszi lehetővé a tisztességtelen szerződési feltételekből eredő kötelezettség teljesítésének a követelését, hogy a hitelező a szerződési feltételek valamely bíróság által történő vizsgálata nélkül a fogyasztó tulajdonában lévő, biztosítékkal szolgáló ingatlanra vonatkozóan végrehajtást kezdeményezhet annak ellenére, hogy a felek között vita áll fenn azon kérdés tekintetében, hogy tisztességtelen szerződési feltételekről van-e szó?

3. Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Bíróságának a 106/77. sz. Simmenthal-ügyben 1978. március 9-én hozott ítéletét⁽³⁾, hogy az első kérdésben említett irányelvek céljainak elérése érdekében az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. cikke fényében a nemzeti bíróság nem alkalmazhatja az olyan nemzeti jogi rendelkezéseket, mint amilyen az alapeljárásban szóban forgó szabályozás egyéb rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett 151j. cikkének (1) bekezdése, amely a hitelező számára oly módon teszi lehetővé a tisztességtelen szerződési feltételekből eredő kötelezettség teljesítésének a követelését, hogy a hitelező a szerződési feltételek valamely bíróság által történő vizsgálata nélkül a fogyasztó tulajdonában lévő, biztosítékkal szolgáló ingatlanra vonatkozóan végrehajtást kezdeményezhet, elkerülve ezáltal, hogy a felek között fennálló vita ellenére a bíróság hivatalból vizsgálja a szerződési feltételeket?

4. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkét, hogy a fogyasztóval kötött szerződés — amelynek megkötésére a fogyasztó tekintetében ügyvéd igénybevétele nélkül került sor — részét képező olyan szerződési feltétel, amely a hitelező számára valamely bíróság által történő felülvizsgálat nélkül lehetővé teszi a biztosítékkal szolgáló dologra vonatkozó, bíróságon kívüli úton történő végrehajtás kezdeményezését, megkerüli a szerződési feltételeknek a bíróság által hivatalból történő felülvizsgálatára vonatkozó alapvető uniós elvet, és így jogellenes abban az esetben is, ha e szerződési feltétel megfogalmazása valamely nemzeti jogi rendelkezésből ered?

⁽¹⁾ HL L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.

⁽²⁾ HL L 149., 22. o.

⁽³⁾ EBHT 1978., 628. o.

A Sąd Rejonowy w Białymstoku (Lengyelország) által 2013. január 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Małgorzata Nierodzik kontra Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(C-38/13. sz. ügy)

(2013/C 141/15)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Az alapeljárás felei

Felperes: Małgorzata Nierodzik

Alperes: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ [...] 1. cikkét, az 1999/70/EK irányelv mellékletének 1. és 4. szakaszát, valamint a munkaszerződés típusa alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános közösségi jogi elvét, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a hat hónapot meghaladó, határozott időre szóló munkaszerződések tekintetében más (a határozott idejű munkaszerződés alapján foglalkoztatott munkavállalók szempontjából kevésbé előnyös) elveket ír elő a felmondási idő hosszának a meghatározására, mint amelyek a határozatlan idejű munkaszerződésekkel kapcsolatos felmondási idő hosszának meghatározására vonatkoznak, és ellentétes-e azokkal konkrétan az olyan nemzeti jogi szabályozás (az 1974. június 26-i törvény, a munka törvénykönyvének [...] 33. cikke), amely meghatározott, a munkavállaló által a vállalkozásnál eltöltött időtől független, kéthetes felmondási időt ír elő a hat hónapot meghaladó, határozott időre szóló munkaszerződések tekintetében, ha a határozatlan idejű munkaszerződésekre vonatkozó felmondási idő a munkavállaló által a vállalkozásnál eltöltött időtől függ, és két héttől három hónapig terjedhet (a [munka törvénykönyve] 36. cikk[ének] 1. §-a)?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

Az Úrad průmyslového vlastnictví (Cseh Köztársaság) által 2013. január 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — MF 7 a.s. kontra MAFRA a.s.

(C-49/13. sz. ügy)

(2013/C 141/16)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Úrad průmyslového vlastnictví

Az alapeljárás felei

Felperes: MF 7 a.s.

Alperes: MAFRA a.s.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a [2008/95/EK] irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (2) bekezdése d) pontját, hogy annak értékelésénél, hogy a védjegy bejelentője jóhiszeműen járt-e el, csak a védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtása előtt, vagy benyújtásakor ismert körülmények relevánsak, vagy a kérelem benyújtását követő körülmények felhasználhatók annak bizonyítására, hogy a bejelentő jóhiszeműen járt-e el?
2. Általában minden olyan ügyre alkalmazni kell-e a C-414/99–C-416/99. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletet⁽²⁾, amelyben azt értékelik, hogy a védjegy jogosultja hozzájárult-e olyan magatartáshoz, amely kizárólagos jogainak gyengítését vagy korlátozását eredményezheti?

3. Megállapítható-e jóhiszeműség a későbbi védjegy kérelmezőjénél azon helyzet alapján, amelyben egy korábbi védjegy jogosultja megállapodásokat kötött vele, amelyek alapján e jogosult hozzájárult egy olyan megjelöléssel ellátott időszakos nyomtatott anyag kiadásához, amely hasonló volt a bejelentett védjeggyel, valamint hozzájárult ahhoz, hogy a későbbi védjegy kérelmezője e nyomtatott anyagot nyilvántartásba vetesse, és a kérelmezőnek támogatást ajánlott a kiadáshoz, azonban az érintett megállapodások kifejezetten nem szabályozták a szellemi tulajdonjog kérdését?
4. Amennyiben a védjegybejelentés benyújtását követően felmerülő körülmények szintén relevánsak lehetnek annak értékelése szempontjából, hogy a védjegybejelentő jóhiszeműen járt-e el, akkor másodlagosan megállapítható-e jóhiszeműsége azon helyzet alapján, hogy a korábbi védjegy jogosultja legalább tíz éves időtartam alatt hallgatólagosan tűrte a vitatott védjegy fennállását?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (kodifikált változat) (HL 2008. L 299., 25. o.)

⁽²⁾ A C-414/99–C-416/99. sz., Zino Davidoff és Levi Strauss egyesített ügyekben 2001. november 20-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-8691. o.).

A Rechtbank te Rotterdam (Hollandia) által 2013. január 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV kontra Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(C-51/13. sz. ügy)

(2013/C 141/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank te Rotterdam

Az alapeljárás felei

Felperes: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Alperes: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e az Európai Unió jogával, különösen a harmadik életbiztosítási irányelv⁽¹⁾ 31. cikkének (3) bekezdésével, hogy az életbiztosítók a holland jog olyan nyílt és/vagy íratlan szabályai alapján, mint az igazságosság és a méltányosság követelménye, amelyek az életbiztosító és a lehetséges biztosított közötti szerződéses (illetve szerződéskötés előtti) viszonyban alkalmazandók, és/vagy valamely általános és/vagy különleges gondoskodási kötelezettség alapján kötelesek a biztosítottnak több tájékoztatást adni a biztosítás költségeiről és kockázati prémiumairól, mint ahogy ezt a harmadik életbiztosítási irányelvet átültető holland rendelkezések (különösen az 1998. évi RIIV [a biztosítottak részére történő információszolgáltatásról szóló 1998. évi szabályozás] 2. cikke (2) bekezdésének q) és r) pontja) 1999-ben előírták?